

Słowo od Redaktor Naczelnej

Szanowne Czytelniczki, Szanowni Czytelnicy

Transformacja i towarzyszące jej dynamiczne zmiany społeczne tworzą wielowątkowy temat o charakterze interdyscyplinarnym, który na dobre zadomowił się w licznych narracjach i dyskursach pedagogów społecznych. Stanowią one także swego rodzaju imperatyw skłaniający do nowego myślenia o różnych postaciach rzeczywistości, tj. ekonomicznej, technicznej, społecznej, kulturowej, edukacyjnej, socjalnej i politycznej, do innego uprawiania empirii badawczej oraz działalności projekcyjno-praktycznej. Podkreślić należy także ważną rolę przedstawicieli innych dyscyplin naukowych i ekspertów w tym temacie, czyli osób uczestniczących bezpośrednio w rozwiązywaniu problemów dotyczących różnych sfer życia oraz osób projektujących zmiany rokujące poprawę egzystencji człowieka.

Współczesne piśmiennictwo z zakresu pedagogiki społecznej, również artykuły niniejszego tomu, przedstawiają rzeczywistość, ukazując jej wielowymiarową złożoność, którą trzeba ośwoić, by sprostać obecnym wyzwaniom i oczekiwaniom. Wielostronny ogląd zagadnień związanych z pedagogiką społeczną sprzyja poznawaniu różnorodnych poglądów i podejść metodologicznych, inspirowane do nowych poszukiwań badawczych i polemik teoretycznych. Stwarza to potrzebę realizowania badań pedagogicznych o charakterze integracyjnym i interdyscyplinarnym oraz wypracowywania określonych dyrektyw wychowawczych. Należy podkreślić, że współczesna pedagogika społeczna stoi przed koniecznością bycia we wzajemnej relacji z innymi subdyscyplinami naukowymi, by korzystać z wielorakich koncepcji i teorii, tworząc diagnozy poznawcze, przyjmując różnorodne modele rozwiązań podejmowanych w ramach działań związanych z wychowaniem i edukacją. Nadmienię także, że pedagogika społeczna jako dyscyplina praktyczna zajmuje się profilaktyką, kompensacją oraz terapią, wiążąc swą narrację z potrzebami ludzkimi. Wszystko to skłania do refleksji, w której trzeba zaakcentować ważność i służebność tejże dyscypliny

wobec człowieka i społeczeństwa. Wyniki badań, a następnie stawiane diagnozy socjologiczno-pedagogiczne w określonym stopniu nadają nową i aktualną perspektywę subdyscyplinie, środowiskowy punkt widzenia, wzbogacając ją o nowe koncepcje i teorie dotyczące wychowania i uspołecznienia.

Prezentowany Państwu tom kreśli tylko wybraną panoramę problemów, które są ważne dla pedagogiki społecznej, ale i dla innych subdyscyplin naukowych, co jest wyrazem otwartości pedagogiki społecznej jako dyscypliny naukowej, ukazując jej interdyscyplinarność i wieloparadygmatyczność.

Serdecznie zachęcam Państwa do lektury najnowszego numeru czasopisma *Pedagogika Społeczna Nova*, podejmującego jakże aktualne i ważne poznawczo tematy.

Katarzyna Segiet, Redaktor Naczelna